

CA

= NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY. I.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 14.

LA «SETMANA SOCIAL»
A VALENCIA.

Potser si que'ls catòlics espanyols arribarem a trobar l'embocadura. En lloch d'aquelles grans parades, magnífiques y solemniales, que'n deyam Congressos, començarem a conèixer que valen més petites maniobres, però que sían maniobres de veres. ¿Ho ha estat açò la *Setmana Social* que a imitació de les que sovint se fan al estranger, acaba de celebrarse a Valencia? Nosaltres creyem que sí, y'ns plau ferho constar ab íntima satisfacció en aquestes planes. Haventhi de per mitx hòmens com el P. Vicent, de la Companyia de Jesús, ver apóstol del moviment social catòlich a Espanya, y com la docte professor de la Universitat valentina, D. Rafael Rodríguez Cepeda, que es lo sociòlech espanyol més conegut allà d'allà de les fronteres, no era pas de temer ni un fracàs, ni una trista decepció. La *Setmana Social* a Valencia ha sigut un vertader éxit, un éxit altament consolador y encoratjador pels qui desitjam y anys ha treballam, per que l'acció catòlica a Espanya s'oriente y marxe definitivament pels camins plans y lluminosos que han senyalat los grans papas Lleó XIII y Pio X. Es hora ja de que caminem sense'ls caminadors de la política; es hora ja de que hi anem de dret a la conquesta del poble, per la propaganda dels fets que es la més convincent y la més eficaç de les propagandes. Bona y lloable cosa es la propaganda per medi de la premsa, y obligació tenim tots de fomentarla; però la propaganda escrita, si no va acompanyada y seguida de l'acció, ve a esser com la fe sense les obres, que *mortua est*.

Senyals inequívocs de vida han sigut sens dubte els cursos breus, quasi cinematogràfics, de la *Setmana Social* de Valencia. Ben aprofitats han sigut els set dies y les hores de cada dia: succehintse en la tribuna professors de Universitat, sacerdots zelosos, y prelats eminents, dominant en totes les lliçons donades la nota pràctica, sense que hi faltás la ba-

se doctrinal sempre calcada sobre les ensenyances pontificies. Les qüestions més palpitanes que'l socialisme té plantejades han sigut eloqüentment dilucidades a la llum de les Encíclicques *Rerum novarum* y *Graves de communi*; mentres altres baixant a la esfera de la pràctica, han parlat *de visu* del funcionament de les Unions professionals, dels Sindicats, dels Banchs de crèdit popular, dels Pòsits y de les Caixes rurals, aportant datos interessantíssims sobre'l resultat d'eixes institucions populars els navarros senyor Yoldi y'l párroco Flamarique que, a nostre parer, han dat la pauta de lo que han de ser les *Setmanes socials* a Espanya, si's vol que sían fecundes y que s'hi interesse'l poble.

Fins els elements radicals y sectaris que a Valencia tant abundan, y que per la séva audacia semblava que havían convertit aquella hermosa ciutat en una kábila africana, han sentit com una influencia prestigiosa que'ls ha obligat a observar una actitud respectuosa; y tots els actes de la *Setmana Social* s'han pogut realisar ab calma, aixis en el Paraniní de la Universitat, com en altres locals, y sempre baix la tutela directiva y presidencia honorable dels Bisbes. Al senyor Arquebisbe Guisasola, la *Setmana Social* del 12 al 19 de Desembre de 1907, li haurá endolcit les amargures sufertes de part de la cafreria radical que semblava, després del fet de Nozaleda, haverse cregut que podrian a son albir disposar de la sort de la mitra de Sant Tomás de Vilanova y del Patriarca Ribera. La satisfacció del Prelat ha sigut compartida pels catòlics valencians, y tots devem congratularnos del felicíssim éxit de la *Setmana Social*, coronada ab hermosos missatges de França y d'Italia y ab una carta molt expressiva del Cardenal Secretari d'Estat.

Aurrerà! també direm nosaltres ab els valents navarros en sa alocució de despedida; *Aurrerà!* es a dir, *Avant sempre!* Les *Setmanes socials* han de ser per l'acció catòlica, lo que'ls nostres pagesos volen per sos gorets: una fangada fonda; y veurém que la mellor manera de defensar els drets de la nostra

santa Fe, es cumplir els devers de Justicia y de Caritat.

JAUME COLLELL, Pbre.

PLOU Y NEVA...

*El cel es gris y blanquinós,
tot estirat com un llençol...
L'aucell furtiu amb ràpit vol
passa des-y-ara tremolós.*

*Nadal... Qu'alegre n'es la llar
quant dins la casa reina un fret
qui gela'l blanc de la paret
y els vidres closos fa plorar!*

*La serra es blanca. El vent ne du
l'halè de mort de les fredors.
Dormen colgades les llevors
y la llum dorm en l'aire cru.*

*Sense'ls verts pàmpols qu'al portal
donaven ombra y arracer
van degotant sobre'l llenyer
les sarments nùes d'un parral.*

*La blanca flòvia cau ensems...
Pel caminòi banyat y fret
devalla'l rústic pastoret
de la montanya
de veure'l temps.*

*Salta y escumetja'l torrentol
pel llit estret y pedregós...
El cel s'esten tot blanquinós;
tot estirat com un llençol.*

— — —
ELS REIS

*Demunt pacífics dromedaris
atravessant els solitaris
carrers de viles y ciutats,
els Reis s'en venen d'Orient
en caravana resplendent
per camps plujosos y nevats.*

*Embolcallats dins una bruma
qui los sublima y los perfuma
d'olor de dies innocents,*

*els entreveim en la distancia
quí nos separa de l'infancia,
cada any portantnos la fragancia
d'aquells ensomnis tan plasents.*

*Quant de la nit dins el misteri
sentim com notes d'un salteri
que la Natura va esgranant,
la freda pluja qui pausada
degota sobre la teulada,
calant la terra assaonada
y les montanyes blanquetjant...*

*Llavors, remulls y silenciosos,
els Reis avansen lluminosos
dins la nocturna soletat.
Venen dels reines on dominen,
tan lluny qu'els homes no hi afinen....
Qui sap els dies que caminen,
qui sap les terres qu'han passat!...*

*Y ningú vetla eixa passada
sinó la lluna qui esblamada,
dins la nevosa nubolada,
difon sa dolça claretat,
y en blanca llum els camps anega,
guaitant pel núvol qui llenega,
com una reina fredolega
derrera un vidre esmerilat...*

MIQUEL FERRÀ.

Aquestes dues poesies hivernenques foren distingides ab lo primer accésit del premi que regalá a n-el Certámen d'Inca, la societat *El Centro Instructivo*.

BETHLEM (1)

Aquí la Judea dexa-l mantell de dol y deposa-l sach de cilici: aquí la campinya somriu y juga.

S'encalçan les verdors saltant per les marjades: y-ls margens s'escalonan com arreglats per una fantasia d'infant.

Se-n pujan les marjades fins a l'altura que conté la Santa Cova; s'endevalan fins al camp de la Santa Pastura.

¡Oh Ephrata, la fruitera, oh Bethlèm, la Casa del pà! ets bé-l Santuari del idili suprèm.

Allà baix es lo camp de Booz patriarca, ahont espigolà Ruth la Moabita: allà feren la senzillesa del idili, fonament de la de casa de Davit.

L'aroma d'aquelles garbes encara perfuma la terra: los efluvis d'aquella nit demunt l'era escampan somnis d'Orient per les generacions.

Mes ¿què són los somnis de Booz y les proeses del pastoret fill de Jessè? ¿Què són sinó preludis del gran idili de Bethlèm, meravella de pastors y d'àngels?

Escrit estava pèl Profeta: «Y tú, Bethlèm Ephrata, petita ets entre-ls milenars de Judà; però de tú-n sortirà-l dominador d'Israel, y la seva exida dels dies eternals.»

¡Oh! aquí la tanyada novella de l'antiga arrel de Jessè va treure sa flor: la flor aponcellada en virginitat sota les ales del Esperit Santíssim.

Aquí, a la ciutat de Davit, Jesús és nat de Maria: és nat fill de Davit lo Fill de Déu.

(1) D'un recull inèdit en preperacio. «*Croniques Orientals*»

¡Ah! l'anunci y-l càntich dels àngels qu'aquí ressonà la nit de Nadal: ¡còm ressona sempre novell en aquest paratge!

Veniu, adorèm-hi l'Emmanuel, qu'és Déu ab nosaltres: adorèm-hi-l Pà del cel, qui a la Casa del Pà se-ns ofereix dins una menjadora.

Veniu, oh cors humils ab la vostra senzillesa: herèus dels antichs pastors, heu d'arribar los primers.

Veniu, oh cors sabis, conduhits per l'estel contemplat: herèus dels Reys Sabis d'Orient, trobarèu bona acullida.

Veniu, adorèm, postrèm-nos a la Santa Cova: plorèm devant aquest Misteri de pietat les llàgrimes de tendresa.

Aprop ne destilan encara-ls sepulcres de Paula y Eustoqui y-l de Geroni, Màxim Doctor: cors qui-s consumiren aquí en meditacions y pregaries.

¡Oh estable elegit per cambra natalicia del Messies, Rey de Reys! ¡Oh pobre forat de la terra glorificat sobre-ls estels!

Al benehir-te y venerar-te, segella dins mon cor lo teu signe... Ah! qu'aqueix cor, estable de besties, sia breçol del Emmanuel!

Que hi ressona sempre l'hymne dels àngels, càntich de salvació «¡Gloria a Déu en les altures y pau sobre la terra als hòmens de bona voluntat!»

MIQUEL COSTA Y LLOBERA, *Pvre.*

Trovalla

DE
NOSTRA SENYORA DE LLUCH.

—
LA VISIÓ.

II.

*L'hora ab que la caballera
s'entrunyella'l sol daurat;
que la fosca apar qu'espera
tirà'l mantell endolat.*

*Que se sent dins lo boscatje
de la torta'l cant derrer;
en tant descansa'l brancatje
de les brençades d'el vent.*

*Qu'ab veu dolça la campana,
qu'el bon repòs anuncia,
a lo cristià demana
que res una Ave-Maria.*

*Recullides les ovelles
per entre mates y aubons,
Lluch, un Disapte prop d'elles,
resant les salutacions:*

*D'àngels de faç amorosa
rosaris vey baixar;
nubolada lluminosa
en forma d'ayrós pilar:*

*Recostat a augusta soca
repeteix ¡Ave-Maria!
estàtich demunt la roca
no pot seguir d'alegría.*

MARIA IGNACIA CORTÉS.

Sapicam a nostres rectors que fassin correr aquesta publicació entre amics y coneguts a fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

CORRESPONDENCIA.

Palma 30 de Decembre de 1907.

Sr. Director de CA-NOSTRA.

Molt amich meu: Anit passada vaig assistir a la conferència que el Director de la *Gaceta de Mallorca*, Rnt. Sr. D. Andreu Pont, doná als obrers de *La Vileta*, en la societat *La Aldeana*; y crech que mereix que s'en parli en aquest setmanari. M'hi fassi un poch de lloch.

Del *Socialisme* s'ocupá, diguent que aquesta escola preten que tot lo de tots, després de ser arreplegat, com a baix d'un cilindre de ferro fus pel capitalisme, ha de passar a mans del Estat guardador y administrador de la riquesa general y pública.

An aquesta teoria hey oposá sa idea en molts de paisos ja realisada, de fer, dels obrers, petits propietaris, amb casetes y bocins de terra propis ahont puguen constituir-se, mantenirse y prosperar ses respectives families, a l'amorosa calor de ses llars; coma justíssima recompensa alcansada ab la suor de sos fronts.

No el *socialisme*; la societat sostenguda per families laborioses y honrades, que formen els pobles sans y virtuosos; y amb aquests pujen y se constitueixen fortes y respectades les nacions.

Ataquen els fonaments de la familia proletaria les grans empreses fabrils arrancant les dones del costat dels obrers, y els infants de les falces de ses mares; explotant ses forces físiques que utilisen pitjor que les dels irracionals, e impedint que s'intruesca la joventut, puis no li deixa temps més que per viure dins els tallers y just guaytar cada vint y quatre hores dins ca-seva.... Y el desdixat obrer no veu que, augmentant de cada dia la producció industrial, tot lo que se dona a sos fills menors de setze anys, augmentant sa setmanada, li es baixa del seu propi jornal, puis lo produït, se dona de cada dia més barato en els grans mercats.

Es precís que se restauri la Religió y son vertader esperit de fraternitat, en lloch de abolir-la com vol el Socialisme. La Religió es la amiga dels pobres. Digué Cristo que «es més fácil que un camell passi p'el cos d'una agulla, que un rich entri dins el Reyne del Cel.»

Bò es que li diguen al pobre que allà serán recompensats els seus sufriments, però s'ha de saber que té dret, en justícia, pera que sia retribuït son virtuós trebay sobre la terra.

Els obrers deuen defensar sos drets, sens odiar a ningú. Jesús digué: no heu d'estimar tan sols als qui vos estimen, sinó també als qui vos avorreixen. Y als homos de bona voluntat digué: Qualsevol caritat fassiu a un pobre, a Mi la me feis, y Jo vos ho retribuiré.

Per espay de cinch quarts tengué el número auditori casi sens respirar, pendent de sa paraula; acabant per aconseyarlos que se unissin en bé de tots per millorar sa condició social, física y moralment, creant un *sindicat* obrer, com tants d'altres del continent, que tenen inteligencia, forsa y voluntat propies. ¡Ay d'aquell que está tot sol! —digué— ¡L'unió fá la forsa!

Vos recordareu, amich Director, que alguna de les idees esposades, ja la havíem proclamada en distintes formes, desde els nostros setmanaris, *La Bona Causa*, y *Mallorca Dominical*.

Salut y bon comensament d'any.

B. FERRÀ.

TERRIBLE REVENJA.

*Demunt del cup tresca que tresca
el vremador cantussejant,
y baix els peus la vrema fresca
el most preciós va regalant.*

*Dels bells rahims de rossa pansa,
negre sumoll, dols moscatell,
al viu compàs d' aquella dansa,
no'n queda més que rapa y pell.*

*Y'l grà esclafat que most esquitxa
sembla que diga ab cert rencor:
«Si el teu peu ara'm trepitja,
jo del teu cap seré senyor.»*

JAUME COLLELL, *Pire*.

¡SI DEU NO VOL....!

L'ensament del pont de Riudecanyes qu'ha omplert de dol a Catalunya, ens fa recordar lo terrible accident ferroviari que estimbà un tren a la mateixa via de Barcelona a Valencia entre les estacions de Ametlla y Hospitalet el dia 8 de Setembre de 1872 y en lo que ocorregué un fet que si alguns incrèduls y impius dirán qu'es una casualitat, no dexa d'esser una lliçó molt digna de recordar.

En aquell drama hi figura un actor quina mort tràgica convé recordar ab certs detalls que ensenyen molt. A un conductor de tren que anava a Barcelona dos dies abans del succés, li demanava a Valencia altre persona que li portás un objecte de Barcelona. El conductor digué a n-el qui li feya l'encàrrec.—Demà passat té vosté l'objecte aquí.

—Doncs fins demà passat, *si Deu ho vol*, respongué l'interessat.

—Que ho vulguí o que no ho vulguí, replicá el conductor, escandalisant a n-els que varen sentirlo.

—Que ho vulguí convé y que torni vosté ab salut.

—Li dic á V. que *ho vulgua Deu o que no ho vulga*, demà passat me present aquí ab l'encàrrec.

Lo conductor s'en va aná. Dos dies després s'estimbava lo tren de Barcelona a n-arribar a n-el Ponterró de Sant Jordi, y tots los empleats del tren varen salvarse, solament lo mosso del furgó de cóa únich vagó que no va estimbarse va morir.

Lo conductor del tren, que s'hauria salvat si s'hagués estat en son lloc havia entrat en un cotxe al sortir de l'estació veinada y en ell trobá la mort.

Lo seu cadavre va anar a parar a la mar que'l llensá a la platja ab la boca destrossada. Li faltava la barba inferior y la llengua per complet.

Aquest desdixat, que d'haverse estat a n-el seu lloc s'hauria salvat, era el que havia fletomat dos dies abans oferint tornar a Valencia encare que *Deu no ho vulgués.*

CENTENARI DEL VENERABLE CLARET.

Ha celebrat el del seu naixement la ciutat de Vich, rendintli solemne homenatge ab tres dies de festa religiosa, y acabant ab una vetlada que tengué lloc a la Iglesia de la Mercé, el dia de San Esteva a n-aquella ciutat.

Se prenunciaren treballs en castellá, catalá, greg y llatí. Entre'ls conceptes en que presentaren el Pare Claret els oradors, lletgím qu'el Rvnt. P. Antoni Blanch, feu ressaltar ab frase neta y justa l'acció social del Venerable que se adelantá de cinquanta anys a les orientacions del gran Papa dels obrers; y qu'el Sr. Font y Manxavell feu notar l'influencia del gran Missioner en la Literatura Catalana.

Per indicació del Rvm. Prelat, el concurs s'obengué de fer mambelletes en atenció a la serietat del acte y santedat del lloc.

Apropòsit de l'acció y propaganda del Venerable Claret, mos deya un amic que tengué la ditxa de coneixerlo y tractar ab éll, que solia tenir un confessorari molt gran plè a sos costats de multitud de llibres, escrits per éll sobre tots els estats, que regalava a sos penitents segons llurs necessitats espirituals. Ja comensava a conèixer que la propaganda escrita en nostros dies es una palanca poderosa y necessari, es un ca mut que pot fer molt de bé y molt de mal.

LA LLENGUA CATALANA NO ES UN DIALECTE.

Després de la empena capdal y gloriosa qu'avuy té la Lengua Catalana, cada punt ens trobám encare ab persones lleques y ab carrera que nos enfloquen qu'es un dialecte. A n-aquests tals les aconsellám la lectura de de les *Questions de la Lengua Catalana* del M. I. Sr. Alcover Pvre. y allá se treuran del seu cervellet aquesta idea pobre que tenen de nostra llengua rica y polent. Are meteix s'está organisant una *Societat Internacional de dialectologia Románica* que publicarà una Revista y un bolletí que durán treballs de filologia de totes les llengües neolatines, y la llengua catalana qu'es la nostra, entrarà dins el concert y els estudis d'aquests sabis filològics sens temer a n-el judici que puguen formar d'elis y de nostra parla els qui la rebutjen per no haver lleigit ni pels forros les obres capdals de nostra literatura.

DANIEL.

Noves d'Inca.

A n-el ofertori de la missa major el dia de Cap-d'any, Mossen Francesc Rayó, doná conte del moviment de nostra població durant l'any 1907, ab aqueixes dates:

Naixements.—Nins 105; nines 124. Total 229.

Morts.—homes 46; dones 58; nins 23 y nines 27. Total 154.

Resulta que tenim d'aument en la ciutat d'Inca 75 persones.

Matrimonis.—Se n'han celebrats: fadri ab fadrina 43; fadri ab viuda 2; Viudo ab fadri-

na 2; y viudo ab viuda 1. Total 48.

Ab Aquest resultat tret dels llibres parroquials, no se pot saber ab eczactitut el moviment de la població, a causa de la emigració que sempre seguit se nota a n-els pobles: ja per les families que s'estableixen en mitx de nosaltres, ja de moltes més que van a cercar la vida enfora de la patria qui los ve naixer.

A n-el teatre del circol d'obres catòlics, han representades dues sarsuelas *Lo Alojat y Els Bandolers* que mos han agradat ferm. Ja no se pot demanar més d'aquests joves obrers que després d'haver treballat tot lo dia, les poques hores que los queden de descans les dediquen a estudiar sos papers per dexarnos passar els dies festius una hora divertida, d'agradable y honesta expansió, y al meteix temps donar importancia a la societat catòlica, fent ressaltar la seva vitalitat ab aquesta nova secció de declamació.

Nosaltres hauríem celebrat que haguessen representat alguna obra referent a n-el naixement del Bon Jesús durant aquestes festes de Nadal.

A n-el poblet de Biniamar demá se farà l'obertura solemne d'un circol d'obres catòlics. Hi haurá festa a l'Iglesia al matí y el vespre a la casa social, que ja tenen, solemne vetlada.

Agraint al Sr. Vicari, Mossen Perera, l'atenció que ha tenguda envers de nosaltres al convidarnos, hey assistirém en companyia del Sr. Consiliari y alguns socis del Circol d'Inca.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 00'00 a	85'00.
Blat.	la cortera de 16'50 a	17'00.
Xeixa.	id. de 16'50 a	17'00.
Ordi mallorquí.	id. de 11'00 a	11'50.
Ordi foraster.	id. a	10'50.
Sivada.	id. a	09'00.
Ídem forastera.	id. a	07'75.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'00.
Ídem pel bestia.	id. de 16'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id. a	14'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	27'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Porcs grassos.	l'arrova de 12'00 a	13'00.
Patates.	id. de 01'25 a	01'50.
Muniacos.	id. de 00'62 a	04'50.
Figues seques el quintá	a	09'00.
Asafra.	s'unsá de 02'50 a	02'85.

FLOR DEL CALVARI:

En aquesta vall de plors
l'aconsolar aconsola;
qui fá caritat ne reb,
qui cerca á Jesús lo troba.

CACINTO VERDAGUER.

UN CARRO GIRAT APOSTA.

(Es regurosament històric.)

Are que estám demunt les festes y s'acosta la de Sant Antoni, en que'l jovent ab carratons y cavalleries sols cometre moltes imprudències, trotant y correguent, y que a voltes se solen pagar ben cares, no será per demés recordar una fantasia històrica, feta fá uns trenta cinc anys per l'Ajuntament d'un poble de Mallorca situat a la banda del llevant de la ciutat d'Inca.

El dia del Reys horabaixa voltant un cantó d'aquesta mal trassada població d'Inca, un carro que venia tot correguent de festa, va girar ab tant mala sort, que de quatre que hi colcaven, un fone mort tot d'una, un altre quedá sense sentits, lo estremonciaren y morí també després dins pocs dies, quedant ben nafrats els altres dos.

De resultes d'això, el Governador de la Provincia, enviá una circular a tots els pobles de Mallorca, fent sábrer a n-els batles que quedava terminantement prohibit, baix la multa de 25 a 100 pessetes, el fer correr cap carro ni cavalleria per dins les poblejors y sos contorns.

Quant se va rébrer la circular a n-el poble citat, l'Ajuntament celebrava sessió. El Batle dona conte a sos retgidors d'aquest document, quedant acordat que'l s'en demá se fés una crida en compliment de lo mandat.

Aquesta Ajuntament, esceptuat el sindic era jove. El Batle y retgidors tenien molta d'humor y estaven carregats de jocs. El Batle en tò de bravetjera exclamá: jo may he girat cap carro; y els altres un per un respongueren lo meteix: jo tampoc, jo tampoc, jo tampoc. Un d'ells arriscat ferm, digué fent una verba: voleu que aném a provarho y aixi sabré lo que es girar un carro; y dit y resolt.

El s'en demá devers les deu tot l'Ajuntament en massa d'aquest ditxós poble, menos el sindic que ja no tenia jocs y no volgué anarhi, ja está encamellada demunt un carro nou d'un d'ells, y cap a la pendent del torrent s'ha dit, per costés y llocs fondos; y veis aquí que, no be arramben la roda a un baxest, quant: plam ratapiam, plam, plam,... fins que va esser a baix, pegant quatre tombades ferrestes. Allá n'haurieu sentits de gemecs de bon de veres. ¡Ay Jesús San Antoni!! ay...! ay...! ¡Maria Santíssimeta! ay, ay, ay.... ¡Mare de Deveta de la salut!! ay... aaay.... Aquí, un tenia un braç romput; allá un altre, una cuxa espanyada; a sullá, un ab so cap xapat; y més envant, dos en costelles rompudes: de manera que de vuit qu'eren no més ne quedaren tres que poguessen caminar y encare ben copetjats anaren a cercar ajutori per dursen els ferits. El mul que valia docentes lliures serví per cuiro y el carro per llenya de cremar. Per més qu'a n-aquesta calaverada no li daren publicitat, el Governador heu sabé y a n-el Batle li posá 100 pessetes de multa y 50 a n-els retgidors.

Sant Pere fins que hagué negat tres vegades a son Mestre Diví, no conegué la gravetat del seu pecat y per això plorá amargament. Així aquesta Ajuntament, considerant el des-

barat d'aquest fet y l'alcans que poria haver tengut, volgué mostrarse agráida a Sant Antoni, pagant aquell any la seva solemne festa. Feren venir un predicador canonge. No més pogueren presidir a l'ofici de la festa el sindic y quatre retgidors tot embanats.

Entre les moltes coses que les va dir el predicador, los entimá: voldria qu'aquesta Ajuntament fos com Sant Pau que anava perseguint els cristians de Damasco y no se convertí ni cobrá coneixament de Deu fins que, caiguent del cavall, se xapá el cap a una roca. Y les digué també a la súplica del sermó: Sant Antoniet gloriós, beneumos a tots, vos que teniu tant de poder devant Deu, y que sou protector dels animals en les seves desgracies: beneiu y amparau y donau coneixament a n-aquesta Ajuntament, a fi de que, després de la vostra protecció en la terra, tenguém tots al cel. Amen.

UN RETIRAT.

Entreteniments.

Soluciones a n-els passa-temps del nomb e dotze.

Geroglífic: P'el fruit se coneix l'arbre. Xarada.—1.ª Neules.

Fuga de vocals:

Catalina, fila brins
durás cányom de cotó;
l'amo de cala-majó
fa bunyols a n'es fadrins.

Preguntes: 1.ª Qui están a trats; 2.ª s' aigocuita; 3.ª el coll; 4.ª el ca.

Triángul: Portella.

GEROGLÍFIC.

1908				IX
		VI		
D	N	O	V	

UN VEY.

XARADES.

- 1.ª Article *prima fa*,
segona lo meteix,
y del TOT may me queix
que bon servici en fa.
- 2.ª La *Prima* fa bon servey,
la dos encare es millor,
el TOT per anar d'hivern
es cosa superior

UN GUAPO.

FUGA DE VOCALS

S. v. s . j. g. r . v. ll. r
.l. rt. . f. r g. r. mb. l. l.,
q. . s. l. b. ll. r. d. l. l.
t. nt p. ts p. rdr. c. m g. n. r.

OKU.

PREGUNTES

¿Que tenen de comú els sobres per cartes

y certs papers de fumar?

¿Y es dijous Bó y un covó d'elatxa?

¿Y la Llonja y Ca-nostra?

¿Y es falcó y els coloms d'escampadissa?

Clavallet.

Triángol de paraulas.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sustituhir aquests punts per lletres, de modo que digan:

Eyna de fuster.

Nom de dona.

Animal.

Cosa d'aigo.

Part del cos humá.

Una consonant.

CARINYANES

ENDEVINAYA

¿Quin sab dir una cosa
que dins l'esglesia está,
casi to hom hi possa
y com més, manco n' hi ha?

L'AMO'N RAFEL.

Anuncis.

EN LA FUSTERIA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor però tots se fan en gust artistic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

MOBLERIA D'EN MATGÍ PRATS

-Gran baratura de mobles de tota casta: de nogué, caoba, y fusta blanca a voler.

Mercat vey, 16, INCA.

Dietaris a pesseta, blocs en lo seu cromó desde 0'25 fins a 1'75. Calendaris y almanacs de distintes procedències.

Libreria: Mallorca, 1, INCA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.